

עפ"ת 30803/03/15 - שי רודה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 30803-03-15 רודה נ' מדינת ישראל
26 מרץ 2015

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד אהוד מלמה

ב"כ המשיבה - עו"ד ארז ריכטנברג

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

על-פי סעיף 27ב'(א) לפקודת התעבורה, התש"ל - 1970, כאשר נעשית עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב באותה שעה...זולת אם הוכיח מי נהג ברכב.

על-פי סעיף 27ב'(ב), הוכיח בעל הרכב למי מסר את החזקה ברכב, תחול החזקה האמור בסעיף קטן (א) על המחזיק.

המערער, כך על-פי דבריו שלא הוכחו ועל פניו נכונים הם, שכר טלפונית רכב בעבור הגב' חכמון אוריין המתגוררת בניו יורק, גם אזרחית ישראלית. אותה גברת הגיעה לארץ, נטלה את הרכב לפי גרסת המערער, כאמור, ועברה עבירת אור אדום ביום 09.04.14 בצומת הרחובות יוספטל ובלפור בבת-ים.

הרכב צולם, נשלחה הודעת תשלום קנס של 1,000 ₪ למערער לאחר שחברת ההשכרה "שלמה סיקסט" ציינה אותו כמי ששכר את הרכב.

המערער פנה בזמן למשטרה בבקשה להסב את הדו"ח על שמה של אותה גברת, לא ביקש להישפט. המשטרה השיבה למערער שעליו להמציא אחת משלוש אפשרויות, בין היתר תצהיר החתום בארץ על-ידי הנהגת על כך שהיא נהגה ברכב

עובר לביצוע העבירה. המערער לא החזיר למשטרה מכתב ולא מילא אחר בקשתה.

לימים, וחלף זמן, פנה המערער לבית המשפט קמא (כב' הש' ש. קריספין-אברהם), בבקשה להארכת מועד להישפט על-פי סעיף 230 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982. בקשתו נדחתה על-ידי החלטה מפורטת של בית משפט קמא המבוססת על הדין ועל פסיקתו של בית המשפט העליון.

ללא ספק, החלטתו של בית משפט קמא לא נפל בה פגם, אלא שכידוע, בבקשות מעין אלה, קיים מתח בין היציב, סופיות הדיון, הצורך במילוי הפרוצדורה על כל צדדיה, עסקינן בעבירות קלות בדרך כלל שיש חשיבות כדי להגיע לתוצאות נכונות על-פי הדין ועל מנת לאפשר ניהולו של בית משפט לתעבורה בדרך ראויה, שמי שלא מקפיד על הפרוצדורה לא עומד בזמנים הנקבעים בדין, לא יוכל לחזור ולבקש להישפט אחרי שאיננו פועל כפי שצריך לפעול.

מול אותו אינטרס של היציבות וסופיות הדיון, קיים עיקרון "המעשה הנכון". כלומר, שיקולים של צדק, כאשר ברור על-פי כל המוצג בפני בית המשפט ועל-פי כל הראיות שהשארית הרשעתו של המערער בדין, במקרה זה, על כנה, מביאה לתוצאה שאדם שלא עבר את העבירה נענש עליה ואין כל חשש שמא נעשה המעשה מרמה בבקשה לבטל את פסק הדין. יש קושי בהשארית המצב על כנו.

כאמור, סעיף 27ב' לפקודת התעבורה מאפשר, בנסיבות מסוימות, לאדם להוכיח שלא הוא נהג ברכב. בנסיבות מקרה זה, יצירת מצב שאינו מאפשר למערער להוכיח שלא הוא נהג ברכב אלא משהו אחר, יש בו כדי לגרום לחשש מה לעיוות דין. אותו חשש איני יכול להסכים שישאר, ולכן הנני מקבל את הערעור, מבטל את החלטתו של בית משפט קמא. הנני מקבל את בקשתו של המערער להאריך מועד להישפט.

התיק יוחזר לבית משפט קמא לקביעת מועד לדיון.

הנני מציין שמדובר בערעור המתייחס לדו"ח שמספרו 90503067754.

**ניתן והודע היום, ו' ניסן התשע"ה,
26/03/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דויד